

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ**

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
10 січня 2014 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Володимир Рибак: «Ускладнює ситуацію те, що переважна більшість положень закону має неконкретний характер»** *"Голос України"*.....2
- Голова Верховної Ради України Володимир Рибак заявляє про необхідність підготовки змін до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань».
- Опозиция отказалась выполнять ультиматум "Майдана"** *Ирина Касьянова, «Вести»*.....3
- Требования о едином кандидате политики назвали провокацией, а общественную организацию – двойником.
- "В опозиції йде боротьба між Яценюком та Кличком"** *Людмила Парасківа, "Газета по-українськи"*4
- Умовою перемоги на президентських виборах 2015 року буде висунення єдиного кандидата. Про це заявив Віталій Кличко. Він переконаний, що необхідно визначитися з кандидатурою. Арсеній Яценюк вважає це передчасним, бо створить "мішень, яку знищать до перегонів". Тому всі опозиційні кандидати мають взяти участь у першому турі.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

- Майдан, Россия и выборы: главные политические интриги Украины в 2014 году** *Надежда Майная, Главред*5
- В 2014 году Украину ждет множество важных политических событий, но определяющими в жизни страны будут две интриги. Такое мнение выразили опрошенные "Главредом" эксперты.
- Килинкар не может гарантировать, что КПУ поддержит бюджет-2014** *Ostro.org*9
- "До 14 января Компартия вряд ли проведет внутривнутрипартийный референдум и даст ответ - поддержит она бюджет-2014 или нет. Это очень ответственное решение. И чтобы соблюсти интересы трудового народа, коммунисты должны взвесить все за и против, - сказал Килинкар.
- Володимир Пехов: «Соціальний захист чорнобильців має бути під контролем державної влади»** *Житомир.info*.....9

"Зворотній зв'язок між народним депутатом і виборцями є запорукою відповідальності народного обранця та ефективності його роботи", - вважає народний депутат України Володимир Пехов, наголошуючи на тому, що для нього дуже важливо підтримувати та розвивати такий зв'язок зі своїми виборцями.

Віталій Грушевський: «Резолюція Сенату США є прямою пропозицією опозиційним лідерам сісти за стіл перемовин» *DailyUA*.....10

«Дуже приємно, що така велика і могутня країна, як Сполучені Штати Америки, та її Сенат приділили стільки уваги, ухваливши резолюцію щодо останніх подій в Україні», - сказав народний депутат України Віталій Грушевський, коментуючи кореспондентові *DailyUA* резолюцію Сенату США, ухвалену 7 січня.

БЛОГИ

Олександр Бригинець: «Садибу Грушевського остаточно знищили, поки прокуратура шукала руйнівників» *Liga.net*11

Коли я звернувся до прокуратури м. Києва (наприкінці жовтня) щодо порушень, які призвели до руйнування Садиби Грушевського, то вони переадресували моє звернення на Інспекцію Держархбудконтролю, адже нібито це питання лежить в компетенції Інспекції. І лише після того, як Інспекція мала надати свою кваліфікаційні висновки, прокуратура мала почати розслідування.

Ірина Фаріон: «З нагоди іменин: національна ідея від Степана Бандери» *Pravda.com.ua*12

Ідея – це визначальне поняття, переконання, принцип, що лежить в основі теоретичної системи, логічної побудови чи світогляду. С. Бандера – яскравий представник філософії ідеалізму, що на противагу матеріалізму визнає первинність ідеї, духу, відчуття, свідомості.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Рибак пропонує підготувати зміни до закону про амністію учасників масових акцій *5 канал, Час новин*.....15

Захарченко зустрівся із депутатами-опозиціонерами *5 канал, Час новин*15

Перспективи бюджету-2014: позиції політсил *«Голос Столиці»*.....15

Друковані видання

Володимир Рибак: «Ускладнює ситуацію те, що переважна більшість положень закону має неконкретний характер»

"Голос України"

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак заявляє про необхідність підготовки змін до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань».

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак звернувся до керівників парламентських фракцій з проханням у найкоротший термін підготувати пропозиції до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування і покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» і внести проект змін до цього закону.

«Судова практика показала, що цей закон не може бути реально застосований протягом 10 днів з дня набрання ним чинності, а саме — до 4 січня 2014 року включно, оскільки він не має аналогів у законодавчій практиці і виходить за межі правового поля нашої держави», — зазначає Володимир Рибак у листі керівникам фракцій Партії регіонів, Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина», Політичної партії УДАР (Український Демократичний Альянс за реформи Віталія Кличка), Всеукраїнського об'єднання «Свобода», Комуністичної партії України.

«Ще більше ускладнює ситуацію те, що переважна більшість положень закону має неконкретний характер, — зауважує керівник парламенту. — Так, не названо суб'єктів звільнення від відповідальності, немає переліку кримінальних та адміністративних правопорушень, за вчинення яких особи звільнятимуться від відповідальності, цей обов'язок покладається на невизначені «уповноважені органи».

З огляду на це Володимир Рибак пропонує підготувати проект змін до цього закону.

На його думку, проект має передбачити звільнення від кримінальної відповідальності в порядку та на умовах, визначених ним, осіб, яким повідомлено про підозру у вчиненні злочинів, передбачених відповідними статтями Кримінального кодексу України, за умови, що такі злочини вчинені ними до 26 грудня 2013 року включно і пов'язані з масовими акціями протесту, які розпочалися 21 листопада 2013 року.

«Органи досудового розслідування мають закрити кримінальні провадження, розпочаті у зв'язку із злочинами, передбаченими статтею 1 цього закону, в яких жодній особі не повідомлялося про підозру, або особу правопорушника не встановлено.

Виконання закону в частині звільнення від кримінальної відповідальності покласти на суди, встановити порядок звільнення від кримінальної відповідальності.

Закон повинен набрати чинність з дня його опублікування і підлягає виконанню протягом одного місяця», — зазначає Голова Верховної Ради.

На думку Володимира Рибак, такий спосіб вирішення цього питання дасть змогу ліквідувати правову колізію, що виникла, та реально звільнити від відповідальності осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення масових акцій.

Прес-служба Верховної Ради України.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=310660>

Оппозиция отказалась выполнять ультиматум "Майдана"

Ирина Касьянова, «Вести»

Требования о едином кандидате политики назвали провокацией, а общественную организацию – двойником.

В оппозиции утверждают, что Общественный совет "Майдана", который накануне выдвинул УДАРУ, "Свободе" и "Батькивщине" три ультиматума, не имеет никакого отношения к Евромайдану.

"Ответственность за происходящее на Евромайдане несет ВО "Майдан", возглавляемое певицей Русланой Лыжичко, Юрием Луценко и другие, а не Общественный совет "Майдана". Совет Майдана не делал никаких заявлений и не выдвигал оппозиции ультиматумов", - сказал депутат от "Батькивщины" Александр Бригинец.

Ранее Общественный совет "Майдана" потребовал, что оппозиция выдвинула единого кандидата на президентских выборах, начала блокирование Верховной Рады с первого дня зимней сессии и добилась роспуска парламента. Представители Общественного совета добавили, что если оппозиционеры не смогут заблокировать парламент и остановить бюджетный процесс, то они должны сложить свой 151 мандат. Активисты назвали свой дедлайн для выдвижения единого кандидата – 10 января.

Бригинец отметил, что оппозиция не поддерживает требования организации-тезки. "Там предлагают заблокировать парламент и заблокировать бюджет. Мы никогда на это не пойдем.

Мы будем голосовать за бюджет, если он будет прозрачным, социальным и учтет все потребности страны, - утверждает политик. - А для этого Верховная Рада не может быть заблокированной".

Категоричной позиция оппозиции остается и в отношении единого кандидата на президентских выборах. "Пока на повестке дня оппозиции не стоит вопрос о выдвижении кандидатуры потому, что мы прекрасно понимаем, что как только мы обнародуем имя единого кандидата от оппозиции, власть сделает все, чтобы его дискредитировать".

Александр Бригинец:

Эта общественная организация, которая взяла название "Майдан" является провокацией. Подобные технологии "двойников" мы уже наблюдали на повторных выборах в Раду в декабре 2013 года

Как отмечается на странице Общественного совета "Майдана" в Facebook, организация "не имеет никаких противоречий с представителями ВО "Майдан", а "главное отличие в том, что в ОСМ не входят политические партии и объединения".

"Мы сотрудничаем вместе, и у нас общие цели с ВО "Майдан". Сегодня ОСМ выполняет функцию рефери между политиками от власти и оппозиции. Основной задачей является настаивание на выполнении требований протестующих на Майдане, а именно: наказание виновных в избиении и задержании мирных протестующих, освобождение всех политзаключенных, отставка действующего правительства Азарова и президента Януковича, построение гражданского общества", - утверждает координатор совета Игорь Курус.

Первое в новом году вече. В воскресенье, 12 января, на Майдане Незалежности состоится Народное вече. Во время вече запланированы выступления лидеров оппозиции, общественных деятелей. Со сцены будет объявлен план действий Майдана на ближайшее время.

<http://vesti.ua/politika/32376-opozicija-otkazalas-vypolnjat-ultimatum-majdana>

"В опозиції йде боротьба між Яценюком та Кличком"

Людмила Парасківа, "Газета по-українськи"

Умовою перемоги на президентських виборах 2015 року буде висунення единого кандидата. Про це заявив Віталій Кличко. Він переконаний, що необхідно визначитися з кандидатурою. Арсеній Яценюк вважає це передчасним, бо створить "мішень, яку знищать до перегонів". Тому всі опозиційні кандидати мають взяти участь у першому турі.

— Ніхто не сумнівається, що єдиний кандидат потрібен, — говорить політолог 44-річний Сергій Таран. — Питання тільки, коли його оголошувати. Єдиного кандидата можна легко зняти за тиждень до початку передвиборної кампанії. І що тоді робити?

Опозиція в ситуації, коли єдиний кандидат потрібен, але просте оголошення прізвища їй не вигідне. Вихід із неї передбачає дві складові.

По-перше, має бути не просто узгоджений кандидат, а єдина програма дій усіх трьох опозиційних сил. Тобто бачення України після Януковича. Якою має бути Конституція, як ділитиметься влада? На ці питання треба вже мати відповіді. Єдиний кандидат без нової моделі країни непотрібний. Для певності опозиціонери мають спільно проголосити програму змін.

По-друге, слід передбачити систему дублерів. Влада може придумати варіанти зняття кандидата з передвиборної гонки. Постає запитання: хто має бути другим? Є ймовірність, що й другого знімуть. Тоді наступне запитання: хто третій? Опозиція повинна розподілити ці ролі. Може, варто всім іти на перший тур. Тільки тоді треба офіційно заявити, хто перший, другий і третій. Якщо до першого туру доходить перший, то всі агітують за нього. Другий — за нього. За такого сценарію потрібна максимальна прозорість.

Якщо ці пункти будуть реалізовані, можна говорити про шанси единого кандидата. Зараз в опозиції йде боротьба між Яценюком та Кличком. Для політики це нормальне явище. Але їм

поки що нічого ділити. Йдеться, скоріше, про виживання. Якщо опозиція програє 2015 рік, її знищать. Лідери потраплять до в'язниці або примусово-добровільно залишать країну.

<http://gazeta.ua/articles/comments-newspaper/ v-opoziciji-jde-borotba-mizh-yacenyukom-ta-klichkom/535397>

Інтернет-ЗМІ

Майдан, Россия и выборы: главные политические интриги Украины в 2014 году *Надежда Майная, Главред*

Политики и эксперты рассказали "Главреду" о главных политических событиях наступившего года.

В 2014 году Украину ждет множество важных политических событий, но определяющими в жизни страны будут две интриги. Такое мнение выразили опрошенные "Главредом" эксперты.

Первая – развязка протестов на Майдане: чем они завершатся и к каким последствиям приведут. Вторая интрига - избирательная кампания и выборы Президента 2015 года. Во внешней политике страны, по мнению экспертов, также остается загадка – дальнейшие отношения с Россией и Евросоюзом.

Опрошенные же нами нардепы несколько иначе комментируют этот вопрос. Так, регионал Михаил Чечетов считает главной интригой то, что вскоре Майдан заявит о своей усталости от тройки оппозиционных лидеров и выдвинет своего собственного кандидата в президенты. "Ударовец" Виктор Чумак, как и политологи, основной интригой называет дальнейшее развитие сложившегося политического кризиса в Украине. В свою очередь, депутат от "Батьківщини" Геннадий Москаль вовсе не берется ничего предсказывать в нашей стране "при непрогнозируемой власти и правоохранительных органах".

Предлагаем больше мнений экспертов и депутатов насчет главных политических интриг 2014 года.

Политолог Владимир Цибулько:

Первая интрига 2014 года – досрочные президентские и парламентские выборы. Но, думаю, досрочных президентских выборов не будет, потому что за год до выборов проводить досрочные неразумно. Есть масса законодательных лазеек, позволяющих избежать досрочных выборов президента. А то, что будут досрочные парламентские выборы, не исключено. Это может быть одной из интриг и одной из политтехнологий.

Второй интригой станет развязка сюжета с Майданом. Будет ли это создание мощного общественного движения, или же появится несколько новых политических партий – увидим на протяжении года.

Третья интрига – международный фактор в президентской кампании. Вернется ли Янукович к активным переговорам с Евросоюзом? Если нет, то его политические перспективы сужаются. Поэтому основной внешнеполитической интригой станут отношения с ЕС. По сути, отношения с Россией и Китаем уже нормированы, а остается нормировать отношения с Евросоюзом. На мой взгляд, следует ждать совершенно нового переговорного сценария. И, возможно, ЕС поймет тезис о том, что политическую ассоциацию все-таки нужно отделить от зоны свободной торговли и подписать политическую ассоциацию, а потом уже формировать ЗСТ.

Однако, в целом, думаю, фактор Майдана станет в 2014 году основным творцом сценариев.

**Глава правления Центра прикладных политических исследований "Пента"
Владимир Фесенко:**

Основные политические интриги 2014 года будут связаны, прежде всего, с судьбой Майдана. Как он дальше будет развиваться, как будет трансформироваться? Останется ли он в центре Киева? Или же власти все-таки удастся его убрать? Это будет одна из главных интриг года, по крайней мере, как минимум, первого полугодия.

Вторая интрига будет связана с подготовкой к президентским выборам. Вокруг этой темы уже сейчас разворачивается достаточно серьезная идеологическая и политическая борьба. Оппозиция еще в прошлом году выдвинула идею досрочных выборов президента. Но пока что для этого нет правовых оснований. Похоже, это уже поняла и оппозиция. Она уже начала искать эти основания, но пока не очень успешно. Аргументация не серьезная. По крайней мере, это касается тех идей, которые появляются, к примеру, идеи Бригинца (о президентских выборах уже в этом году - ред.) (они просто говорят о невнимательности и неопытности этого депутата – Конституцией четко определена дата президентских выборов, а он просто не дочитал текст). Что касается идеи Яценюка о проведении выборов в октября – для этого необходимо менять Конституцию. А это тоже непросто.

Потому будет идти борьба, связанная не только с датой президентских выборов (думаю, тут оппозиция вряд ли добьется успехов), но и с подготовкой к президентским выборам. Потому что, так или иначе, будет подниматься вопрос о внесении изменений в закон о выборах президента. Другой вопрос – насколько существенными будут данные изменения, или же они будут чисто техническими. Наиболее острая борьба будет вокруг формирования нового состава ЦИК, поскольку от этого состава в большей степени будет зависеть легитимация результатов выборов.

Третья интрига этого года будет связана с Конституцией и внесением в нее изменений. Скорее всего, до конца года (раньше – вряд ли), вероятнее всего, осенью появится текст официальных предложений. И, безусловно, вокруг этого будет серьезная дискуссия. Кроме того, тема конституционных изменений уже является предметом дискуссии, с точки зрения путей выхода из нынешнего политического кризиса. Уже и оппозиция поддерживает идею возвращения к парламентско-президентской системе. Но будет ли результат? В этом я сомневаюсь. Но тема будет обсуждаться на протяжении всего года.

А во внешней политике основные проблемные вопросы, скорее всего, будут связаны с отношениями с Россией. Возможно, не сразу, а ближе к концу года будет подниматься тема формализации отношений с Таможенным союзом, а, может, и больше – будет широкая дискуссия об участии Украины в Евразийском экономическом союзе, который будет создаваться в 2015 году.

Дискуссия будет, но не уверен, что обязательно будут политические решения о вступлении в Таможенный или Евразийский союз. Относительно этих вопросов готового сценария нет у руководства страны. Но есть приверженцы данной идеи, которые будут подталкивать Януковича (причем подталкивать и в Москве, и внутри страны). Так что, в целом, во внешней политике эта тема будет ключевой.

Эксперт корпорации стратегического консалтинга "Гардарика" Константин Матвиенко:

Главная интрига – будущие выборы. Именно она детерминирует все политические обстоятельства. Это касается и определения единого кандидата от оппозиции.

Это переключает и на экономику, то есть, каким будет реальное экономическое положение Украины.

Директор Агентства моделирования ситуаций Виталий Бала:

Нас ждут несколько серьезных событий, которые определяют не только судьбу президентских выборов, если они состоятся в 2015 году, а не раньше или позже. Основным

внешнеполитическим моментом будет то, как будут выстраиваться отношения с Россией, насколько Украина будет интегрирована в те процессы, которые Российская Федерация и ее руководство пытаются проводить на постсоветском пространстве. Главный вопрос – насколько Украина как государство сможет защитить себя от рисков утраты суверенитета. А такие тенденции, по моему мнению, сейчас прослеживаются.

В европейском направлении сложно ждать серьезного прогресса при действующей власти. Так как ЕС уже заявил, что только после смены власти возможны вопросы подписания или неподписания соглашений. Но пока что, к счастью, европейский вопрос остается для Украины открытым. Это неплохо, ведь остается возможность выбора.

Внутри страны, безусловно, вопрос "номер один" – протестное движение, которое почему-то все, на мой взгляд, ошибочно называют Евромайданом. Евромайдан, по моему, только символ этого движения в Киеве. Люди выходят и в других городах по стране – где-то больше, где-то меньше. Это протестное движение против существующей системы власти. Интересно, какими будут его последствия.

И 2014 год сможет дать самый важный ответ: какой Украина будет в 2015, 2016, 2017 году и т.д., через десятилетие... Результаты протестного движения будут самыми важными, на мой взгляд, для будущего страны и граждан.

Также важный, очень чувствительный для граждан момент – социально-экономическая ситуация в Украине. Интрига в том, каким образом правительство, которое довело страну до такого состояния, как сегодня, планирует улучшать социально-экономическую ситуацию.

Все перечисленные факторы будут ключевыми. И все это будет заточено на президентские выборы. И Российская Федерация, и Евросоюз, и последствия протестного движения, и социально-экономическая ситуация – все это будет направлено на 2015 год.

Народный депутат от Партии регионов Михаил Чечетов:

Нам бы хотелось того же, чего хочется всему украинскому народу – чтобы этот год был спокойным и стабильным. Чтобы страна, получившая мощнейшую поддержку от России, могла динамично развиваться в условиях стабильности, наращивать экономический потенциал и конвертировать его в повышение социальных стандартов. У нас все для этого есть.

Поэтому хотелось бы, что оппозиция не плела интриги и не вставляла палки в колеса экономического движения Украины.

Думаю, что главная интрига будет проявляться с приближением президентских выборов. У оппозиции уже был фальстарт. Майдан – это фальстарт президентских выборов, когда сорвались трое лидеров оппозиции. Они все время будут пытаться выпрыгнуть – то один, то другой, то третий. Хотя, на мой взгляд, они уже полностью дискредитировали себя в глазах Майдана. И сегодня он хочет развить народного кандидата в президенты. Майдан уже не хочет видеть этих трех политических авантюристов – Кличко, Тягнибока и Яценюка, а хочет выдвинуть народного кандидата в президенты от Майдана, сбросив с пьедестала этих троих. Это, думаю, будет главной интригой года.

Во внешней политике особых интриг ждать не стоит. У нас есть Внешнеполитическая доктрина, согласно которой мы выстраиваем нормальные цивилизованные партнерские отношения с учетом наших национальных интересов со всеми странами – и с Россией, и с Таможенным союзом, и с Евросоюзом, и с Китаем. Мы не ищем врагов – мы ищем друзей, партнеров, наших симпатиков.

Народный депутат от "УДАРа" Виктор Чумак:

Главная интрига – развитие общественно-политического кризиса, который сегодня сложился в Украине. Это системный глубинный кризис, который не может ничем не закончиться. Выход я вижу в том, что, вероятно, до конца года мы выйдем на какой-то формат нового общественного договора между властью и общественностью. До конца года это будет

четко проявляться, потому что существующие сегодня протестные настроения уже невозможно погасить полностью. Наоборот, они могут только нарастать.

Относительно ожидаемых событий и интриг... Совсем скоро будет очень интересная Мюнхенская конференция по вопросам безопасности, где будет рассматриваться вопрос Украины. Интересно, как глобальные игроки оценят ситуацию в Украине, как они реагируют на происходящее.

Также интересно, как пройдет мартовский саммит Украины и ЕС, что произойдет до этого периода, какую политику будет проводить Партия регионов, какой формат ЕС сможет предложить Украине. Вопрос в другом – а состоится ли этот саммит?

Другая интрига касается Конституции. Сегодня у политических лидеров зреют серьезные мысли относительно изменения Конституции, в частности, возвращение к Конституции 2004 года. Но и та Конституция 2004 года несовершенная и предусматривает немало проблем, с которыми мы уже сталкивались на практике. Потому, наверное, есть необходимость выходить на новый формат Конституции, которая должна быть поддержана не только политическими элитами, но и гражданским обществом. Это и может привести к изменению правил общественного договора в стране.

Майдан будет оставаться фактором всех событий. Он уже не территория, ограниченная несколькими улицами, а явление. И это явление распространено уже практически по всей стране. Майдан пробудил чувство собственного достоинства у определенных групп населения, которое уже не утратится. Пример тому – пикетирование донецкого регионального отделения Министерства доходов и сборов, которое касалось защиты фермеров Донецкой области. И такие точечные проявления Майдана будут продолжаться. Майдан убрал главный страх – страх репрессивных институтов власти. Хотя власть все еще пытается этими репрессивными институтами прибить и унизить чувство достоинства и свободы.

Все эти тенденции будут превалировать в 2014 году.

Серьезная опасность может исходить от соседей и тех людей, которые играют на раздел страны (а этот сценарий серьезно продвигается). Об этом говорили Медведев, Клюев и другие политики в Украине (Святаш, Добкин и т.д.), об этом говорил и патриарх Кирилл. Все это может привести к провокациям, способным повлечь за собой более серьезное общественное противостояние.

Народный депутат от ВО "Батьківщина" Геннадий Москаль:

Я – не Ванга и не Глоба, я не могу предсказать и спрогнозировать что-то в нашей стране. Ведь и в 2013 году говорили, что власть сильна как никогда, а в итоге она расшаталась так, что чудом устояла на ногах. Сегодня такая политическая ситуация, что политические потрясения могут начаться просто из-за того, что кто-то кому-то в троллейбусе или маршрутке наступил на ногу. Потому сегодня ничего невозможно предвидеть. Кто мог предвидеть, что дебилизм победит ум, честь и совесть украинской милиции, что она пойдет бить детей 30 ноября. Кто мог это предугадать? Даже Глоба, Мессинг и Ванга такого бы предугадать не смогли бы! Потому что это просто не укладывается в уме.

Сегодня пройти правительственный квартал невозможно, заблокированы все транспортные магистрали. Хотя статья Уголовного кодекса предусматривает уголовную ответственность за блокирование. Но блокирует же милиция, внутренние войска, проверяют документы. Разве в стране чрезвычайное положение? И таких примеров, которых невозможно объяснить с точки зрения логики, сейчас немало. Где гарантия, что завтра еще какой-то дебил не вытворит чего-то в системе МВД, не пойдет на штурм, не будет жечь автомобили, бить активистов?

Все это может накапливаться, и в итоге вне всяких прогнозов образуется гремучая смесь. Прогнозировать что-то можно, когда прогнозирована власть и правоохранительные органы. А оказывается, что не министр руководит, а Сивкович и Попов. А где гарантия, что завтра не появится еще какой-то Попков и Савкович, которые будут иначе руководить милицией? Ну как в такой стране можно что-то прогнозировать?!

<http://glavred.info/politika/glavnye-politicheskie-intrigi-2014-goda-prognoz-ekspertov-268035.html>

Килинкарров не может гарантировать, что КПУ поддержит бюджет-2014 *Ostro.org*

Народный депутат фракции КПУ Спиридон Килинкарров не может гарантировать, что компартия поддержит бюджет-2014 14 января. Об этом в комментарии "ОстроВу" сообщили в пресс-службе областной организации КПУ.

"До 14 января Компартия вряд ли проведет внутрипартийный референдум и даст ответ - поддержит она бюджет-2014 или нет. Это очень ответственное решение. И чтобы соблюсти интересы трудового народа, коммунисты должны взвесить все за и против, - сказал Килинкарров. - Правда, уже есть решение ЦК и обращение к однопартийцам о внутрипартийном референдуме по вопросу принятия бюджета-2014".

Таким образом, Компартия находится перед «сложным выбором», - констатировал парламентарий.

"У существующего проекта бюджета есть и свои преимущества, в сравнении с бюджетами прошлых лет, но и множество недостатков. С одной стороны, если КПУ, следуя принципам, не проголосует за правительственный проект бюджета, то она возьмет на себя ответственность за последствия отсутствия бюджета в стране, размораживание социальных льгот, невыплату гражданам долгов Сбербанка СССР, недофинансирование местных бюджетов и так далее. А поддержки мы существующий проект, даже добившись внесения поправок, нас обвинят в поддержке коррумпированной власти, которая привела страну к кризису и социальному дефолту", - сказал он.

Именно поэтому, отметил коммунист, Компартия решила провести внутренний референдум, на котором все партийцы высказали бы свое мнение .

"Решение должно быть осознанным. Поэтому люди получают возможность ознакомиться как с бюджетом, так и с требованиями Компартии. Депутаты разъяснят однопартийцам все плюсы и минусы как голосования, так и неголосования. И уже на основе этой информации они сумеют принять осознанное и личное решение. Каждый коммунист обязательно (а наши сторонники - по желанию), путем персонального голосования, выскажутся за или против поддержки фракцией КПУ бюджета страны в парламенте", - объясняет С.Килинкарров.

"Точная дата референдума пока неизвестна. Она будет определена позднее. Однако сейчас можно сказать, что до 14 января он проведен не будет и к этому времени коммунисты не дадут ответ - поддержат они бюджет-2014 или нет", - резюмировал коммунист.

Напомним, что 14 января депутаты первый раз в наступившем году соберутся в Верховной Раде. *Голосование за бюджет намечено на 16 января.

<http://www.ostro.org/lugansk/politics/news/434835/>

Володимир Пехов: «Соціальний захист чорнобильців має бути під контролем державної влади» *Житомир.info*

"Зворотній зв'язок між народним депутатом і виборцями є запорукою відповідальності народного обранця та ефективності його роботи", - вважає народний депутат України Володимир Пехов, наголошуючи на тому, що для нього дуже важливо підтримувати та розвивати такий зв'язок зі своїми виборцями. Лише постійне спілкування з людьми дає змогу краще зрозуміти їхні проблеми, визначити пріоритетні завдання та можливі шляхи їх реалізації, переконаний він.

До народного депутата України люди звертаються за допомогою у вирішенні різноманітних проблем. Кожна з них, безумовно, потребує свого вирішення, адже захист прав і

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

свобод громадян є найважливішим завданням для держави, а показником ефективності державної влади є добробут громадян. Однак, урахувавши те, що виборчий округ є "чорнобильським", існує багато проблем, що стосуються соціального захисту осіб, які постраждали внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС.

"До мене надходить велика кількість звернень громадян, які проживають на території районів Житомирської області, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок аварії на ЧАЕС, щодо вирішення цілого комплексу проблем та неврегульованих питань, пов'язаних із виконанням Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи", які потребують вирішення на загальнодержавному рівні", - зазначив Володимир Пехов.

Народний депутат України повідомив, що він постійно працює над розробкою відповідних законодавчих ініціатив, спрямованих на врегулювання питань, пов'язаних з ефективним виконанням чорнобильського законодавства. "Три законопроекти вже зареєстровані у Верховній Раді України та перебувають на різних етапах підготовки до їх розгляду в сесійній залі", - зазначив парламентарій. Водночас він наголосив, що однією із найголовніших проблем залишається виплата заборгованості та виконання рішень судів щодо соціальних та пенсійних виплат чорнобильцям.

Володимир Пехов зазначив, що неодноразово порушував перед органами виконавчої влади питання щодо необхідності розробки на законодавчому рівні механізму чіткого врегулювання питань, пов'язаних із численними зверненнями постраждалих внаслідок аварії на ЧАЕС громадян до судових органів та прийняттям останніми рішень на їх користь. У результаті Верховною Радою України у вересні минулого року було прийнято Закон України "Про внесення змін до деяких законів України щодо виконання судових рішень", яким внесено зміни до Законів України "Про виконавче провадження" та "Про гарантії держави щодо виконання судових рішень". Цей Закон усуває системні проблеми невиконання рішень судових органів та передбачає першочергове погашення заборгованості за рішеннями суду щодо пенсійних та соціальних виплат за відповідною бюджетною програмою, передбаченою в Державному бюджеті України.

Парламентарій також підкреслив, що Міністерством соціальної політики, реагуючи на його численні депутатські звернення, надано інформацію про стан позовної та судової роботи з питань соціальних чорнобильських виплат у 2013 році, що засвідчує поетапне погашення заборгованості за судовими рішеннями.

На переконання народного депутата України, під час підготовки до розгляду у Верховній Раді України поданого Урядом проекту Закону України "Про Державний бюджет України на 2014 рік" необхідно збільшити державні виплати громадянам, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС. Володимир Пехов нагадав, що Президент України Віктор Янукович у грудні минулого року доручив Кабінету Міністрів України переглянути фінансування програм соціального і медичного захисту постраждалих внаслідок аварії на ЧАЕС. Справедливим він вважає і доручення Глави держави перевірити списки осіб, які отримують допомогу для того, щоб державну допомогу надавати тим, хто її справді потребує і має на це законне право.

"Я разом з усіма народними депутатами України, яким не байдужі проблеми чорнобильців, будемо вимагати збільшення в проекті Державного бюджету на 2014 рік коштів на соціальні виплати чорнобильцям, адже держава зобов'язана виплачувати чорнобильцям те, що їм належить за законом", - акцентував Володимир Пехов.

http://www.zhitomir.info/news_130094.html

Віталій Грушевський: «Резолюція Сенату США є прямою пропозицією опозиційним лідерам сісти за стіл перемовин»
DailyUA

«Дуже приємно, що така велика і могутня країна, як Сполучені Штати Америки, та її Сенат приділили стільки уваги, ухваливши резолюцію щодо останніх подій в Україні», - сказав

народний депутат України Віталій Грушевський, коментуючи кореспондентові DailyUA резолюцію Сенату США, ухвалену 7 січня.

«Кожна людина має право на вільне висловлення своєї думки. Резолюція Сенату США підтвердила, що Україна є демократичною державою, адже людям, котрі вийшли на майдани, була надана і надається можливість оприлюднення своєї думки та прагнення сучасного українського життя.

Проте для мене, як і для кожного українця, в першу чергу постає питання: що саме підтримує Сенат США? - мирні зібрання, зі свободою волевиявлення, чи заклики опозиційних лідерів до антиконституційних дій та фактично державного перевороту. Маю на увазі захоплення державних установ та перешкоджання роботі легітимно обраної влади.

Переконаний, що тільки мирні зібрання та вільне волевиявлення людей, а не барикади та блок-пости підтримує Сенат США, резолюція якого є прямою пропозицією опозиційним лідерам сісти за стіл перемовин, розблокувати органи державної влади і довести всьому українському народові та всьому світові свою політичну зрілість і бажання продовжити побудову сучасної демократичної та об'єднаної України», - зазначив народний депутат України Віталій Грушевський.

<http://daily.com.ua/news/1/2014-01-186215.html>

Блоги

Олександр Бригинець: «Садибу Грушевського остаточно знищили, поки прокуратура шукала руйнівників»

Liga.net

Поки прокуратура розбиралася із порушеннями, які вчинив забудовник щодо Садиби, в якій свого часу жив М.Грушевський на вул. Саксаганського, 111, то будівлю знищили.

Коли я звернувся до прокуратури м. Києва (наприкінці жовтня) щодо порушень, які призвели до руйнування Садиби Грушевського, то вони переадресували моє звернення на Інспекцію Держархбудконтролю, адже нібито це питання лежить в компетенції Інспекції. І лише після того, як Інспекція мала надати свою кваліфікаційні висновки, прокуратура мала почати розслідування. Висновки Інспекції мною були отримані 04.12.2013, але жодної відповіді прокуратури я так і не отримав.

Як повідомлялося, на його звернення, КМДА констатувала той факт, що знесення будинку на вул. Саксаганського, 111 суперечить вихідним даним на проектування та проектній документації, зареєстрованій у містобудівному кадастрі Департаменту містобудування та архітектури.

Дивним для мене виявилось те, що київська влада лише констатувала факт злочину і не подбала про те, щоб злочинці були покарані. Не змусила забудовників припинити роботи, не оштрафувала їх тощо. Тому замість КМДА, у прокуратуру звернувся я. Але поки прокуратура «чухалася», будівлю зрівняли із землею. Таким чином, всі ми вкотре пересвідчилися, що за цієї влади притягнути винних до відповідальності в законний спосіб не можливо.

Довідково: Рішенням Київради від 27.12.2007 №1579/4412 «Про продаж земельної ділянки міжгосподарській асоціації «Аркор» для будівництва офісно-житлового будинку на вул. Саксаганського, 111 у Шевченківському районі м. Києва» було продано зазначену земельну ділянку. Але на підставі держакту на право власності на земліянку КВ №137596, договору оренди земельної ділянки від 15.01.2010 та містобудівного розрахунку, Департамент містобудування надав містобудівні умови і обмеження від 24.04.2012 для реконструкції нежитлового будинку під торгово-офісний комплекс.

Згідно ДБН реконструкція є перебудовою введених в експлуатацію об'єктів будівництва, яка передбачає зміну основних техніко-економічних показників та збереження елементів несучих і огорожувальних конструкцій. Таким чином, повне знесення будівлі суперечить

вихідним даним на проектування та проектній документації, зареєстрованій у містобудівному кадастрі Департаменту містобудування та архітектури.

Тому члени Комітету самоврядування Києва: я, М.Тихонов (координатор Громадського руху «Українська справа»), О. Поживанов (голова ФМР «Магдебурзьке право») звернулися до Генпрокуратури щодо бездіяльності київської влади і прокуратури м. Києва стосовно руйнування історичного будинку.

<http://blog.liga.net/user/obryginets/article/13218.aspx>

Ірина Фаріон: «3 нагоди іменин: національна ідея від Степана Бандери» *Pravda.com.ua*

Концепт НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕЇ

Ідея – це визначальне поняття, переконання, принцип, що лежить в основі теоретичної системи, логічної побудови чи світогляду. С. Бандера – яскравий представник філософії ідеалізму, що на противагу матеріалізму визнає первинність ідеї, духу, відчуття, свідомості; С. Бандера – це надпотужний практик революційного ідеалізму, що на початку ХХ століття зійшовся у смертельному двобої з революційним большевицьким матеріалізмом. Останній тимчасово переміг, думаю, не тільки через масовий терор і, як наслідок, мутацію ментальності, а через деструктивне апелювання до суто споживацьких поверхневих цінностей людини – соціальної маси. Маса відгукнулася. Масі простіше ковзати навіть по гаданому райському добробуті, ніж працювати над актуалізацією своїх духових і духовних можливостей. Чи не звідси Лесине: "Умій свої життям до себе дорівнятись...".

Як типовий ідеаліст С. Бандера ототожнює ідею з сакральним концептом – душею: "Ідея – це душа, породжуюча і рушійна сила цілого визвольного руху, це його найістотніша, незмінна суть. Життєвість, тривкість і перемога революції залежить передусім від сили, якості ідеї, яка є рушієм, наскільки вона відповідає духовості, природі, життєвим прагненням і потребам народу, наскільки вона висловлює його найкращі пориви і мобілізує шляхетні, динамічні, героїчні елементи нації і такі ж засновки в духовості людини" (с. 287). Блискуче теоретизування, однак проблема, як запалити більшість цією ідеєю, як дістатися забетонуваних споживацтвом душ? Він подолав цю проблему, створивши провідну політичну силу Західної України у передвоєнний період, з якої виросла найідеалістичніша мілітарна сила – УПА. Перед цим фактом політичного ідеалізму пасували навіть вороги. Польська католицька газета "Полонія", пишучи про Варшавський процес, визнала, що доцільно не писати "моральних поучень" про гріх "убивання ближнього", як це в той час робила частина української католицької преси, а варто звернути б увагу на конечність справжньої об'єктивності й справедливості в підході суддів [...]; "мають судити людину, яка хоч і вчинила найважчий злочин, проте заслуговує на пошану, бо вона потоптала закони в боротьбі за ідею" [8, с.83]. "Наші ідеї, – казав С. Бандера, – це наша найбільша сила, найуспішніша зброя, якою переможемо більшовизм" (с. 253).

Тепер на зміну матеріалістичному большевизмові прийшов прагматичний лібералізм – набагато вишуканіший, у демотолерантних шатах супротивник перпендикулярного, безкомпромисового ідеалістичного націоналізму, що весь час потребує духових зусиль людини над собою, а то і жертв, на відміну від лібералізму – де можна все, бо мораль відносна, або ж, за Ф. Фукуямою, прийшла "моральна мініатюризація", за Вульфом "безтурботний моральний релятивізм" [9, с. 57, 99], за С. Бандерою, "практична мораль" (с. 251).

Які стосунки поміж ідеєю та людиною? Мабуть, як між душею та тілом: "Найкращі ідеї й програми не спроможні формувати життя й розвитку, доки не знайдуться їх апостоли і борці, люди сильних характерів, віри, запалу, посвяти і чину" (с. 312), себто "ядро, що ніколи не зійде на манівці" (с. 263). Дванадцять юнаків і юнок на Варшавському процесі, 23 – на Львівському – це цвіт зі цвіту української націоналістичної ідеї. Середній вік підсудних не перевищував 25 років, наймолодший не виповнилося і 16. Захисник Роман Криштальський вигукнув: "Та це ж цвіт української молоді!" [4, с. 90]. Перед війною ОУН нараховувала понад 20 тисяч членів, УПА – понад 300 тисяч (з них 156 тисяч загинуло), у тюрмах Західної України большевики закатували близько 10-12 тисяч українців, із Західної України у 1939-1941 році за судом і без

суду вивезено до московських тюрем понад мільйон осіб. Онаціоналістичнення України відбулося!!! Убивали не тих, хто мав гроші, а тих, хто був національною ідеєю – "головним рушієм наймогутніших історичних здвигнень" (с. 249).

Історію тривання націоналістичної ідеї як фундаменту творення держави перервано. Натомість конституційно запроваджено "ідеологічну багатоманітність" (стаття 15). Зауважимо, що С. Бандера ніколи не абсолютизував націоналістичної ідеології, чим кардинально відрізнявся від комуністичного тоталітаризму, а навпаки, поривав до ідеологічного змагання творення держави на національній основі: "За політично-світоглядом розумінням ОУН, монопартійна система в державному житті та в державній формації не відповідає потребам повного і здорового національного розвитку. В державній організації народу мусить бути місце для політичної диференціації, кристалізації і вільного розвитку політичних угруповань та для здорового, творчого змагання поміж ними. Самі ж державні органи у виконуванні своїх функцій мусять стояти на позиціях понадпартійних: насамперед дбати про добро цілоти, а далі справедливо захищати інтереси всіх позитивних складових частин" (с. 27-28) і обов'язково, вступаючи у міжнародні зв'язки з різними державами, дивитись не тільки на те, "яку матеріальну й фізичну силу має якась держава, або група держав, але одночасно, чи радше навіть насамперед, треба дивитися на їх ідейну настанову і напрямок політики, бо якщо ці диспонуєчі фактори не є в порядку, тоді сила йде нінащо" (с. 247).

Водночас визнання багатопартійности та ідейного розмаїття аж ніяк не має призвести до розмивання меж між політичними партіями, ідеї яких і є головними політичними рубіконами: "Основні ідеї мусять бути чинником сталим, незмінним. Якщо почати їх міняти, достосовувати за тактичними міркуваннями до настанови різнорідних елементів, тоді ці ідеї відразу втрачають свою пориваючу силу, а революційний рух розгублюється і зникає" (с. 287). Теперішня реальність – найкраще підтверджує наскрізне політичне пристосуванство. Відтак суспільство, що схильне, до постійного перетасовування норм і правил, ставатиме щоразу більше дезорганізованим, атомізованим, ізольованим і нездатним реалізувати спільні цілі та завдання [9, с. 22]. С. Бандера пропонує красиву метафору для політичних пристосуванців: "Ідейно-світоглядом переконавання, політичне кредо, послідовність у життєвому прямуванні, особиста честь, гідність і добре ім'я – це не чоботи, які можна почистити, а то й викинути, замінюючи новими" (с. 348). Ідея – не річ, нею не обміняєшся; ідея – душа – нею житимеш, звідси трактування "ідейно-політичної настанови народу як основного питання визволення та цілого майбутнього нації" (с. 496).

У пристосуванському і розхитаному суспільстві цілком неминуче втратити орієнтири, і аж так, що численні політики й науковці досі ніяк не вимудрюють, що таке національна ідея. Відомо, що геніальне завжди просте і глибоке: "...національна ідея – ідея самостійности, державної незалежности кожної нації. І ці позитивні, корінні ідеї є властивим динамітом протибольшевицької революції" (с. 231). На теперішній час національна ідея є "динамітом" для лібералізму.

Органічними складниками національної ідеї є самобутність і самодостатність – два береги бурхливої ріки життя нації. Провідник розгортає їхню сутність у протиставному дискурсі – у супротиві до московської загрози. Афористичним можна вважати його визначення національної та соціальної революції: "Соціальні революції символізують барикади, національні – дивізії" (с. 262). Якщо барикади – це символ протесту і безладу, то дивізії – це тактичні з'єднання нації не задля протесту, а для боротьби й утвердження. Сила нації як самобутнього витвору не лише в умінні не відступитися від "національного інстинкту" (с. 167) і не зійти зі "світоглядом підвалин" (с. 140), але й у "пошануванні різnorodности змісту і форм життя та багатства культур різних народів, ідея толерації супроти чужих і відмінних культурних та соціальних вартостей і систем..." (с. 47). Ці дві засади цілком протиставні "московсько-большевицькій нетерпимості та ненависті до всього, що відмінне, не большевицьке, та зродженої з почуття своєї нижчости жадоби нищити чужі культури і цілі народи, нівелювати життя усіх людей, усіх народів під одну мірку й смак большевицького режиму" (с. 47).

Із плином часу, хоч і з певними застереженнями, можна доєднатися до оптимістичного висновку С. Бандери про збережену українську самобутність і, хоч і не доконечний, але крах комуністичної системи, принаймні як розпаду СРСР: "Тепер уже можна ствердити, що большевицький плян змінити духовість, характер і наставлення уярмлених народів систематичним знищуванням непокірних і провідних національних елементів та вихованням нових генерацій в комуністичному дусі, в повній ізоляції від національних традицій і в протиставленні до них – скрахував і виявився нездійсненим. Не зважаючи на, безперечно дуже важкі втрати, яких від цих його практик зазнала національна субстанція поневолених большевизмом народів, корені національної самобутности живуть далі і з них постійно відростають нові здорові парості" (с. 537).

Не менш важливим для сили й утвердження нації є усвідомлення власної самодостатности. Саме геополітичне становище України покликане укріпити в ній розрахунок на власні сили, і навіть більше "при цьому вона виконуватиме важливу місію ширшого значення і для інших народів, здійснюючи та захищаючи універсальне гасло: "воля народам – воля людині!" (с.628-629). Категорично відкидаючи будь-яке чи то внутрішнє, чи зовнішнє пристосуванство, навіть як позірні "тактичні вимоги" (с. 136), С. Бандера ставить за приклад Романа Шухевича: "Ставка на власні сили, на власні змагання, що є основою визвольної концепції ОУН, була в Романа Шухевича справою глибокого переконання і керівною засадою дії" (с. 308-309). Зрештою, його власна позиція у стосунках з гітлерівською Німеччиною свідчить найпереконливіше: Провідник категорично відмовився скасувати Акт проголошення Української Держави 30 червня 1941 року у Львові і почав активне розгортання місцевих адміністрацій, зауваживши на це помічникові державного секретаря Кундтові: "Я хотів би ще раз сформулювати й наголосити, що... віддаючи свої накази, я не спирався на жодні німецькі органи влади, й ні на жодні угоди з німецькою владою, а тільки на мандат, який я мав від українців. Будівництво й організація життя на Україні не можливе без українців, жителів своєї етнічної території" [4, с. 164]. У німецькому документі N137 від 14 серпня 1942 року (С. Бандера у цей час вже був ув'язнений у німецькому концтаборі) зазначено, "ОУН, нелегальний рух Бандери, діє надзвичайно радикально і намагається заторкнути активні верстви молоді, щоб звільнити їх від німецького впливу. Використовуються всі засоби, щоб шляхом пропаганди викликати серед українців відразу до німців" [4, с. 175].

На еміграції Провідник теоретично осмислив і підсумував роль німецького і будь-якого іншого зовнішнього чинника в українській історії: "Було ясно, що у відношенні гітлерівської Німеччини не можна було сподіватися на успішність переговорів, ставлення вимог, переконувальності тощо. Такі заходи були заздалегідь засуджені на неуспішність і могли мати значення тільки тактичних заходів, щоб мати й такі козири і щоб приховати підготову до дії по іншій лінії. Справжня ж самостійницька політика мусіла йти шляхом доконаних фактів, власної ініціативи, не оглядаючись на політику Німеччини, а коли треба, то виразно проти неї" (с. 87). Понад усе ставлено незалежність "української політики, яка керується тільки українською рацією, а не кокетуванням (безуспішним!) із сторонніми силами" (с. 88).

З усвідомлення національної ідеї та її двох визначальних засад – самобутности і самодостатности – формується образ самостійної Соборної Української Держави, яку можна здобути "тільки послідовною боротьбою цілого народу, а неможливо її здобути хоч би найсильнішими правними претензіями й аргументами" (с. 486). Як згадував С. Бандера, "особливий вплив на кристалізацію моєї національно-політичної свідомості мали величні святкування і загальне одушевлення злуки ЗУНР з УНР в одну державу в січні 1919 року" [2, с. 4]. Провідник наголошує на потребі модерного характеру державницької традиції, яку аж ніяк не варто зводити "до життя музеїв", а навпаки – "щоразу пов'язувати з актуальними державницькими змаганнями, сприяти тому, щоб була дотримана історична перманентність поміж теперішніми державницькими змаганнями і традицією з минулого, і то головню щодо позитивного змісту" (с. 37).

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/farion/52cef29537c91/>

Рибак пропонує підготувати зміни до закону про амністію учасників масових акцій*5 канал, Час новин*

Зміни до так званого закону про амністію учасників масових акцій пропонує підготувати головам фракцій спікер парламенту.

Володимир Рибак звернувся до них із відповідним листом. Спікер вважає, що документ важко застосовувати на практиці, бо він виходить за межі правового поля, а більшість положень не конкретні. Тож просить депутатів змінити його таким чином, щоб усунути правові колізії та упродовж місяця звільнити від кримінальної відповідальності учасників масових акцій. Нагадаємо, напередодні Печерський райсуд залишив під вартою затриманого 1-го грудня на Банковій активіста Ярослава Притуленка саме через нечіткі формулювання закону про амністію.

Захарченко зустрівся із депутатами-опозиціонерами*5 канал, Час новин*

Чому правоохоронці не виконують так званого закону про амністію і продовжують переслідувати учасників Євромайдану - з'ясували опозиційні депутати в Міністерстві внутрішніх справ.

Зустрітися з ними нарешті зголосився чільник відомства. Щоправда, пустили обранців до Віталія Захарченка лише з другої спроби. Відповідей на більшість запитань міністр дати не зміг - обмежився запевняннями, що з'ясує ситуацію. Пообіцяв швидше знайти шостого підозрюваного у справі про побиття Тетяни Чорновол і дорозслідувати напад на народного депутата Андрія Ілленка.

Павло Петренко, народний депутат, ВО «Батьківщина»: «Я чітко задав питання міністру - чому підлеглі йому слідчі органи саме в Києві саботують виконання закону про повну реабілітацію учасників Євромайдану. На що він відповів, що він особисто дуже бажає, щоб цей закон був виконаний, але не розуміє до кінця і його підлеглі-слідчі, як його виконувати»

Ігор Сабій, народний депутат, «УДАР»: «Коли він говорив - ми не можемо перекваліфікувати справу по Ілленку і Кізіну на замах на вбивство з хуліганства, через те, що я за це не відповідаю, за це відповідає начальник слідства, але начальника слідства, очевидно, призначає міністр».

Перспективи бюджету-2014: позиції політсил*«Голос Столиці»*

Подача народними депутатами пропозицій і правок до бюджету-2014 закінчилася 9 січня. Політичний оглядач радіостанції «Голос Столиці» Сніжана Гришина дізнавалася перші підсумки роботи над документом.

На голосування проект держбюджету винесуть у наступний четвер. Однак його ухвалення видається проблематичним.

Народний депутат від «Батьківщини» Олександр Чорноволенко має багато претензій до проекту:

«18 мільярдів, які має отримати Міністерство внутрішніх справ, це забагато. Я вважаю, необхідно, щоб вони мали не більше 10-11 млрд, тобто 7 млрд у них необхідно вилучити. Це обов'язково необхідно зробити. Крім того, є ще кілька поправок, які стосуються поведінки Кабінету міністрів. Він дуже багато собі дозволяє. Це, фактично, збільшення державного боргу на 50 млрд».

Бюджет 2014 буде максимально збалансованим та реалістичним – вважає прем'єр Азаров. Водночас, багато нарікань до кошторису було не лише в опозиціонерів, а й навіть у представників більшості. Що пропонують змінити нардепи від ПР? Свою думку «Голосу Столиці» повідомив регіонал Владислав Лук'янов:

«Мені здається, потрібно переходити від бюджету стабільності, від бюджету консервування поточної ситуації – до бюджету розвитку. Зрозуміло, що це питання складне. Тому що розвиток і зростання завжди супроводжується підвищенням попиту на сировину, матеріали, а зростання попиту безумовно впливає на зростання цін. Але все одно, враховуючи низьку базу, з якої ми стартуємо, Україні потрібна не тільки цінова стабільність, а зростання. І потрібно ставити більш амбітні завдання перед урядом».

Чи вдасться ухвалити кошторис у четвер, 16 січня, як це запланували раніше, розповів «Голосу Столиці» Юрій Михальчишин – член парламентської фракції ВО «Свобода»:

«Щодо прийняття державного бюджету наступного пленарного тижня треба залишатися стримано песимістичним. Ми повинні брати до уваги загальнополітичну ситуацію в державі, яка є гостро кризовою, тому можемо очікувати, що статті державного бюджету стануть заручником загальнополітичних процесів, і відтак парламент буде заблоковано в разі подальшого поглиблення політичної кризи. Наскільки я розумію, ніякого поступу в цьому напрямку не зроблено».

Вперше держбюджет прийматимуть за спеціальною процедурою, затвердженою окремим рішенням парламенту. Але як стало відомо журналістам «Голосу Столиці», це не полегшить процедуру голосування. За попередніми даними, опозиціонери блокуватимуть засідання Ради наступного тижня.

http://newsradio.com.ua/2014_01_09/Perspektivi-bjudzhetu-2014-pozic-pol-tsil/